

Протокол

№

гр. София, 22.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 22.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1157** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14.40 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] ПРЕДСТАВЛЯВАНО ОТ С. В. Г. чрез АДВ. М. П. М. – редовно призован, се явява адв. А., преупълномощена от адвокатско дружество „М. М. и съдружници“, която представя пълномощно, ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ТП НА НОИ С. - ГРАД - редовно призован, се явява юрк. Б., която представя пълномощно.

СГП не изпраща представител.

ЮРК. Б. - Моля да не се дава ход на делото. Считаю, че подадената жалба от една страна не отговаря на изискванията на чл. 150, ал. 1, т. 6 и 7 от АПК, а именно видно от съдържанието на същата е конкретизирано единствено и само, че дружеството обжалва постановено Решение № Ц 1040-21-482/08.12.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, като не са изложени ясно и недвусмислено аргументи, касаещи неговата незаконосъобразност. Прави впечатление, че са налични само такива, касаещи според жалбоподателя незаконосъобразността на издаден индивидуален административен акт - Ревизионен акт за начет, за който всъщност с подадената жалба се иска отмяната му, който по смисъла на чл. 159, ал. 1, т. 1 от АПК не подлежи на оспорване, имайки предвид изричните тестове на чл. 23, и чл. 26 от Инструкция № 1/2015 г. за реда и начина на осъществяване на контролно ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, във връзка с чл. 110, ал. 2 и чл. 117, ал. 1 и 2 от КСО. По силата на чл. 117, ал. 1 и 2 на обжалване по съдебен ред в 14-дневен срок от получаването им подлежат само решения, с които ръководителя на ТП на НОИ се е произнесъл по предявени по реда на чл. 117 от КСО жалби, аргументи чл.114, чл. 118

от КСО. В случая законодателят не е определил да попада в изчерпателно определения кръг от актове, подлежащи на обжалване по съдебен ред, сочения от жалбоподателя РА за начет. На следващо място липсва и конкретно очертано искане. С решението е потвърден акта за събиране на сумите по Разпореждането. Съгласно жалбата са изразени единствено и само искания от жалбоподателя за отмяна на РА за начет, което искане е недопустимо по аргументи, които подробно изложих и второто единствено искане е за отмяна на задължителните предписания от 19.05.2020г., които са издадени на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37, ал. 1 от Инструкция № 1. С тях са дадени на дружеството задължителни предписания да подадат декларация с код „заличаване“. Същите са били предмет на оспорване пред директора на ТП на НОИ С.-град по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО и има друг издаден административен акт, подлежащ на самостоятелно съдебно оспорване по реда на чл. 118, а именно решение № Ц 1040-21-262/05.10.2020г. Считам, че подадената жалба следва да оставите без разглеждане на основание чл. 158 като исканията за отмяна на двата коментирани акта, РА за начет и задължителните предписания, считам за недопустими по вече изложените аргументи.

АДВ. А. - Считам, че подадената жалба е допустима. Уточнявам, че жалбата е подадена срещу решението на директора на ТП на НОИ от 08.12.2020 г., с което решение жалбата на доверителя ми [фирма] срещу разпореждане № РЖ-5-21-00810261/15.09.2020 г. за събиране на сумите по издадения РА за начет е била отхвърлена. Жалбата е подадена срещу решението на директора на ТП на НОИ на 08.12., като самостоятелен индивидуален административен акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред. Това, че в жалбата са изложени съображения по отношение на констатациите на административния орган в РА за начет е поради обстоятелството, че тези мотиви са част от самото решение, те са коментирани в решението, а жалбоподателят ясно е изложил в жалбата, че счита решението на директора за незаконосъобразно, немотивирано, противоречащо на материалните и процесуалните разпоредби на закона. В тази връзка уточнявам, че петитумът на жалбата е за отмяна на решението, с което жалбата на доверителя ми по отношение на разпореждането за събиране на сумите по Акт за начет не е била уважена, това разпореждане е било потвърдено. По отношение на така формулирания петитум за обжалване на задължителните предписания № ЗД-1-21-00756329/19.05.2020 г. уточнявам, че не поддържам тази част от жалбата, тъй като юрк. Б. каза, че има издаден самостоятелен индивидуален административен акт, решение на директора на ТП на НОИ от 05.10.2020г., което решение не е връчено на доверителя ми. Поради което не поддържам така формулирания петитум за отмяна на задължителните предписания на стр. 5 от жалбата. По отношение на петитума на стр. 6 в края от жалбата, продължаващ на стр. 7, с оглед уточненията направени от мен в днешното съдебно заседание, моля да приемете уточнението и да дадете ход на делото.

СЪДЪТ намира, че така както е подадена на 29.01.2021г. жалбата, тя действително е била нередовна от формална страна, с оглед формулирания петитум да се отмени обжалвания и потвърден с решението на директора на ТП на НОИ РА за начет, предвид, че последният не е индивидуален административен акт и не подлежи на самостоятелно оспорване. Но предвид направените в днешното съдебно заседание уточнения на искането до съда от адв. А. счита, че правилно с разпореждането си от 10.02.2020г. за насрочване на делото в рамките на служебното начало е преценил, че

се обжалва решението на директора ТП на НОИ, с което е отхвърлена жалбата срещу разпореждане от 15.09.2020 г. След като беше уточнено, че частта от петитума, свързан с дадени с друг индивидуален административен акт задължителни предписания е сгрешен, счита, че няма процесуални пречки да даде ход на делото, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

ДОКЛАДВА жалбата и административната преписка.

АДВ. А. – Поддържам жалбата по направените уточнения в днешното съдебно заседание. Оспорвам процесното решение от 08.12.2020 г. на директора на ТП на НОИ, считам, че същото е незаконосъобразно, немотивирано, противоречи на материалните и процесуални разпоредби на закона. По отношение на формулираните доказателствени искания в жалбата, предвид липсата на произнасяне на съда по тях искам да уточня и конкретизирам направените доказателствени искания.

По отношение на искането за назначаването на съдебно-счетоводна експертиза с така формулирани задачи в жалбата, поддържам и моля съдът да допусне изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, тъй като в процесното решение се твърди, че фирмата не е осъществяваната дейност за 2018 г. и 2019 г., а твърдението на жалбоподателя е, че фирмата е осъществявала дейност през тези години, има документи и са част от преписката. Счита, че счетоводните документи по делото е необходимо да бъдат прегледани от вещо лице, счетоводител, който след като ги анализира да даде отговор на въпросите, фирмата осъществявала ли е реално дейност, защото на стр. 8 от обжалваното решение има изложено твърдение, че данните в представени от жалбоподателя ГПО за 2019г. били в противоречие с данните от представените разплащателни ведомости и данните вписани в годишна данъчна декларация. Счита, че вещото лице следва да прегледа всички счетоводни документи по делото и да даде отговор на поставените в жалбата въпроси. Налице ли са разходно оправдателни документи за осъществявана дейност от дружеството [фирма] за периода 2018 г. и 2019 г., като разходи за консумативи, разходи за външни услуги, разходи за заплати и осигуровки и други разходи, отписване на задължения и вземания и дали са осчетоводени?

Има ли получени плащания и/или депозити по сключени сделки в [фирма], във връзка с осъществявана търговска дейност през периода 2018 г. и 2019 г. по банков или касов път и дали са осчетоводени? – Този въпрос е във връзка с това, че се оспорва, че дружеството реално е осъществявало търговска дейност, тъй като е било подало декларации в Търговския регистър по чл. 38 от Закона за счетоводството. Аз считам, че в предмета на доказване и то в доказателствената тежест на жалбоподателя е да докаже по делото, че реално фирмата е осъществявала дейност, съответно служителят е полагал трудова дейност и в този смисъл, считам, че искането е основателно и моля да го уважите.

По отношение на искането за разпит на свидетеля Е. Г., моля да бъде допуснат до разпит при режим на довеждане. Това е служителят, който в процесния период е работил във фирмата по отношение на чийто осигуровки се спори, като с разпита му ще изясним по делото дали същият е полагал трудова дейност във фирмата през 2018 г. 2019 г., какво реално е извършвал през процесния период, в качеството си на

служител на фирмата, какви са били неговите задължения, приел ли е съответно върнал ли е от лицето П. Г. от името на [фирма], депозит във връзка с покупко-продажба на фирмен имот на дружеството в [населено място] през 2018 г. Отново във връзка с изясняване на обстоятелството, дали фирмата е осъществявала дейност през процесния период, считам, че не е налице пречка да се допусне до разпит свидетеля за изясняване какво точно или дали е полагал трудова дейност по правоотношението си с [фирма] като например приетото в Решение № 12526/23.11.2015 г. по адм. дело № 4754/2015 г. на ВАС, VI отделение. В решението е прието, което моля да споделите, че съгласно чл. 104, ал 10 от КСО категорията труд не може да се доказва със свидетелски показания, но само категорията на труд, но с такива могат да се доказват мястото и естеството на изпълняваната работа, както и да се установяват факти и обстоятелства, във връзка с условията на полагане на труд и други обстоятелства, от които може да се направи правен извод за категорията труд. Свидетелят следва да бъде допуснат до разпит, предвид, че се оспорва осъществяване на дейност на фирмата, съответно полагането на дейност на трудова на служителя Е. Г.. Следва да се докаже по делото, че реално представените фактури, които фирмата е получила, съответно върнала депозит през 2018г. по сделка, всъщност реално обективират случила се сделка и факт, а не са просто документи. Моля да бъде допуснат П. А. Г., който е получател на фактурата.

По отношение на поисканата за допускане до разпит С. В. Г., управител и собственик на [фирма], уточнявам, че така направеното искане не е за разпит, тъй като лицето не е свидетел. По отношение искането за разпит на свидетел С. Г., управител и собственик на жалбоподателя, съответно може да бъде допусната до разпит единствено да даде обяснения, относими към предмета на доказване. Моля да уважите това доказателствено искане като страната даде обяснение и даде отговор на следните въпроси, които считам, че са важни за изясняване на спора.

ЮРК. Б. – По отношение на искането за експертиза, считам, че същото не следва да бъде уважавано. Жалбоподателят чрез своя законен представител С. Г. многократно му е била предоставена възможност в административното производство да представи всички изискуеми счетоводни икономически документи. Налице е именно за двете години 2018 г. и 2019 г. представляващата е продала и са налични в Търговския регистър декларациите по чл. 38, ал. 9, т. 2 от Закона за счетоводството, с което със съответната финансова година управителката именно е декларирала, че дружеството не е осъществявало търговска дейност. В този смисъл, считам че е излишно назначаване на съдебно-счетоводна експертиза. Правя допълнение, между двата акта, които бяха издадени, представляващата беше представила допълнително това което адв. А. се позовава - ГФО за 2019 г. и дори и тези нови документи, които са били представени след приключване на ревизията, въпреки всичко са били обсъдени подробно в решението на административния орган и са били съобразени с вече представените. Така че, аз се противопоставям за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза. За разпита на свидетели, считам, че управителката няма как да бъде свидетел, относно обяснение на страната, считам, че е абсолютно излишно да бъде допусната. Именно като представляващ търговец, лицето е следвало да представи всички документи, които удостоверяват извършване на търговска дейност. Относно допускане на свидетели, за П. А. Г., позоваването на две фактури, с които се коментира някакъв депозит внесен и след това върнат обратно по какъв начин това ще удостовери извършване на търговска дейност за две финансови години. Аз считам, че

не е основателно. Относно допускането на Е. И. Г. предоставям по преценката на съда.

СЪДЪТ, тъй като счита, че спорния въпрос по делото, дали е била извършвана търговска дейност или не, може да се установи със съответна проверка в счетоводството на дружеството, жалбоподател

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА съдебно-счетоводна експертиза по формулираните въпроси в жалбата.

За да отговори на въпросите вещото лице следва да посети счетоводството на същото и да извърши проверка, дали същото е редовно водено през процесните 2018 г. и 2019 години. Също да провери, дали декларираните данни в ГФО за 2018 г. и 2019 г. отговарят на счетоводните записвания и данните в декларациите по чл. 92 от ЗКПО.

СЪДЪТ счита за допустимо и основателно искането за разпит на двамата свидетели и за НЕОСНОВАТЕЛНО ИСКАНЕТО за изслушване обясненията на управителя и собственик на дружеството, жалбоподател [фирма] С. В. Г., предвид на което

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит при режим на довеждане Е. И. Г. и П. А. Г..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за вещо лице в размер на 400 лв. вносим от жалбоподателя в 7-дневен срок от днес.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА доказателствата към жалбата и административната преписка.

СЪДЪТ за събиране на доказателства

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 31.05.2021 г. от 15.30 ч., за която дата и час страните уведомени от днес.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.18 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: